

σεμνῆς αὐτῆς ἐπιβολῆς εὐλαβεῖς ἴστανται. Εἰς τοὺς μέλλοντας χρόνους θὰ εὐλογῆται τὸ μέγα τοῦτο ἔργον, τὸν ὕμνον τοῦ ὁποίου ἐτόνισεν ὁ Βύρων καὶ ὁ Βίκτωρ Οὐγγῶ, καὶ ἐδημιούργησε τὴν Ἑλληνικὴν Ἰδέαν ἐκ τοῦ μηδενός, συνέπηξε τὸ κράτος τοῦτο, ὡς τὴν πρώτην αὐγὴν τοῦ ἐθνικοῦ μέλλοντος καὶ ἐδόξασε τὴν ἑλληνικὴν ἐντολήν. Ἄν ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχαιότης ἀφήρπασε ἀπὸ τοῦρανοῦ τὸ πῦρ διὰ τοῦ Προμηθεῦς, καὶ ἡ ἀθάνατος γενεὰ τοῦ 1821, ἤρπασεν ἀπὸ τοῦ δυσπροσίτου Ὀλύμπου τῆς ἱερᾶς συμμαχίας τὴν ἐλευθερίαν, καὶ πρώτην ἐνώπιον τοῦ ἐκπεπληγμένου κόσμου ἀνεκῆρύξε τὴν ἀκαταγώνιστον ἀρχὴν τῶν Ἐθνικοτήτων.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἑγκρίτου ἀγωνιστοῦ καὶ διακεκριμένου στρατιώτου Ἰωάννου Γιαννάρου, ἀνῆκει περιφανῶς εἰς τὴν ζωηφόρον καὶ φαιρινὴν χορείαν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, ὧν ἀτυχῶς τὴν πρώτην ἀληθῆ καὶ γενναίαν ἔμπνευσιν, μετέβαλε ὁ μαρσμός τῶν ἐποχῶν τῶν μετέπειτα νεκρῶν χρόνων καὶ ἡ μικροφροσύνη τῶν νεωτέρων.

Ἦτο διὰ τὸν Ἑλληνισμόν ἐποχὴ σκοτεινὴ καὶ δούλη, ὅτε ἀντήχησαν φλογεροῦ τοῦ Ῥήγα οἱ φθόγγοι καὶ πᾶσα καρδία Ἑλληνικὴ ἀνέπαλλε, σφοδρῶς θερμαινομένη ὑπὸ κρυφίων πῶθων καὶ ἐλπίδων. Τότε ὁ Ἰ. Γιάνναρος ἔλκων τὸ γένος ἐκ Σμύρνης κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τῷ 1821, καταλιπὼν τὰς ἀναπαύσεις εὐπόρου οἴκου, ὅπως μετάσχη τοῦ ἀγῶνος. Μόλις διηνοιγετο αὐτῷ λαμπρὸν στάδιον καὶ προσέβλεπεν εὐελπί μέλλον. Μόλις διηνοιγετο αὐτῷ λαμπρὸν στάδιον καὶ προσέβλεπεν εὐελπί μέλλον. Μόλις προσηρμόζετο πρὸς τὸν νέον εὐδαιμόνα βίον, καὶ ἐξησφαλιζετο τῷ ἀνδρὶ ἡρεμαία ζωὴ, καὶ τὸ αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας, καὶ οἱ νυγμοὶ τῆς φιλοπατρίας, παρῶρμον καὶ ἐπέβαλλον εἰς τὸν γενναῖον στρατιώτην τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν μέγαν ἀγῶνα. Πρὸ τῆς ἀληθοῦς δόξης καὶ τοῦ ἀναγεννημοῦ τῆς πατρίδος, πρὸ τῆς ἐφέσεως ἀγῶνων καὶ θυσιῶν, ἡ ἀτομικὴ εὐτυχία καὶ ἐξησφαλισμένη ζωὴ ἐθυσιάσθησαν. Ὅταν ὑπὸ καταυγάζουσαν περιβολὴν ἀναλάμπη ἡ αὐτοθυσία καὶ ὡς φωνὴ ἀρχαγγέλου ἤχη ὁ παιὰν τῆς ἐλευθερίας, τότε ὁ βίος τῶν Ἐθνῶν ἀνυψοῦται εἰς κοσμοϊστορικὴν περιωπῆν, ὁ ἀνθρωπος κρατεῖ τὸν κεραυτὸν τῆς Δικαιοσύνης καὶ οἱ λαοὶ ἀνασύρῳσι τὰς καλύπτρας τοῦ μέλλοντος. Ὁ Ἰωάννης Γιάνναρος ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐπιφανοῦς ἐκείνης ἐποχῆς, τῶν δὲ περιδόξων διακυμάνσεων καὶ περιπλοκῶν τοῦ ὅλου ἀγῶνος μετέσχε λαμπρῶς, καθὰ μαρτυροῦσι ἐπίσημα ἔγγραφα καὶ εὐχαριστήρια.

Πολεμήσας ἐν Πελοποννήσῳ ὑπὸ διαφόρους αὐτῆς διαπρεπεῖς ὄπλαρχηγούς, εἶτα ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ τὸν Τσάμην Καρατάσον, προσελήφθη εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Φαβιέρου συναχθέντα τότε τακτικὸν στρατόν. Ἐν τῇ περὶ τὴν Ναύπακτον μάχῃ ἐπληρώθη καιρίως, μετὰ δὲ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων, παρέμεινεν ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ, ἀπείρους παρασχὼν τῇ πατρίδι ἐκδουλεύσεις. Διακριθεὶς διὰ τὴν ὀρθότητά τοῦ φρονήματος, τὴν βεβαιότητα καὶ διαύγειαν τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ γνώσεων, τὴν μετριότητα τοῦ ἤθους καὶ τὴν ἀληθῆ ἀγαθότητα τῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ, ἐν τῷ ἑλληνικῷ στρατῷ παρέσχε πολλὰς ὑπηρεσίας, ἐν τῇ διευθύνσει δὲ ἀνωτάτων ἐντολῶν, ἐκρίθη πάντοτε ὡς πολῦτιμος παράγων, καὶ ἐξετιμᾶτο μὲν ὑπὸ τῶν συγχρόνων του, ἡγαπᾶτο δὲ καὶ ἐέσετο ὑπὸ τῶν νεωτέρων του.

Ἐν τῇ ἡσυχῇ τελευταῖον ζωῆ αὐτοῦ, ὁ ἀνὴρ ἡσχολήθη εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἀρίστων αὐτοῦ τέκνων, ἅτινα εὐδοκίμως σήμερον ὑπηρετοῦντα εἰς